

SZOMORUSÁG.

Én mély örömöm vagy — szép Szomorúság!
égi kegyelem im, értem jöttél, most leghívebb
hívód hozzád sóhajtok én: szeress csak, verj
esővel engem, ó ki szeressen s légyen
te buzgó szolgád, ha nem áldozhatna
jó búval-csókolt nagygyerek szívem néked? ...

Kivertek vigasza légy te, bölcs Szomorúság!
küldj inséges napokat már s kit magadnak
jelöltél; el ne fáradj vigyázni felettem,
meglásd vén fiad leszek én. — Ó ne hagyj el soha,
percre se engem s takarj be mélyen
angyalokat-védő puha takaróddal ...

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.

ÖNARCKÉP: 1929.

Idegen ő
és mégis ismerős,
ödöng a város
uccáin, keres valakit,
valakit, aki szereti őt, de
senkit nem talál, csak
töprengő önmagát, — s most fél,
nagyon fél szegény,
apját-anyját elveszítette
és azóta
fáradt mosollyal bolyong a világban ...

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.